

ЧИТАЮЧИ ЧИЇСЬ ПЛАКАТИ

Між поверхами східці міряв,
Не помічаючи втоми,
І не тримався за перила,
Із школи ідучи додому.

Багато років проминуло,
Тяжким ставав четвертий поверх,
На мене старістю війнуло □
Ходжу з задишкою вже вгору.

Але всі роки дратувало □
Між поверхами на коробці
Колись листівку не зірвали:
“Рятуймо Україну, хлопці!”

Рятуймо Україну! □ наче
Мов тріснуту давно платівку,
Ми вже не чуєм, тільки бачим
Оту обідрану листівку.

Учив і він дітей у школі,
Та в стадній моді бунтувати,
Хоч дядько вже і сивочолий,
Став Україну “рятувати”.

І ця листівка, як сверблячка,

З тих пір нав'язливо дратує,
Нагадуючи, мов болячка,
Що Україну не рятуєм.

Отак і ходимо роками,
Хоч на хвилину того діла,
Не хочем власними руками
Зідрать листівку пожовтілу.

І соромно йому сказати,
Що він вчинив бездумно шкоду,
Тому самому і здирати,
Ми, бачте, чемної породи.

Аби мелодії звучали,
Та в душах сяялись ідеї,
І заклики не приїдались,
Їх не на стінах треба клеїть!

І Україну не врятують
З трибун-майданів перед нами
Інтелігенти-чистоплюї
Палкими з виду балачками!

У лоб свій кулю обіцяли,
Але самі чомусь вціліли,
А тих, хто слухав ще й вбивали,
Он на Майдані їх могили.

Читаючи чиїсь плакати,
Де закликають вас боротись,
Не гріх і розуму спитати,
Іти за них, чи може, проти.

Дата написання вірша: 2020-11-02